

Ἰωνᾶς κεφ. 1-4

Ὁ προφήτης Ἰωνᾶς

Ξέρετε, παιδιά, νά μοῦ πεῖτε ἓνα ἀπό τὰ μεγαλύτερα ζῶα τῆς θάλασσας; ... Ἡ φάλαινα. Ζεῖ στους ὠκεανούς καί μπορεῖ μέ τό σῶμα της ν' ἀναποδογυρίσει ὀλόκληρο καράβι! Παρόλο πού ζεῖ στή θάλασσα, δέν εἶναι ψάρι, εἶναι θηλαστικό. Εἶναι, ὅπως λέμε, **θαλάσσιο κῆτος**. Σήμερα, στήν ἱστορία μας θά δοῦμε πῶς ἓνα μεγάλο θαλάσσιο κῆτος κατάπιε ἓναν ἄνθρωπο, κι ὅμως αὐτός ἔμεινε ζωντανός!

Ἀγιογραφική διήγηση

Τό ὄνομα του ἦταν **Ἰωνᾶς**. Ἦταν Ἑβραῖος καί μάλιστα προφήτης τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἐζήσε πολλά χρόνια πρὶν γεννηθεῖ ὁ Χριστός.

Μιά μέρα ὁ Θεός ἔδωσε ἐντολή στόν Ἰωνᾶ νά πάει σέ μιά ξένη, μεγάλη πόλη, τή **Νινευή**. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλης ἦταν εἰδωλολάτρες, λάτρευαν ψεύτικους θεούς κι ἔκαναν μεγάλες ἀδικίες καί ἁμαρτίες.

«Πήγαινε», εἶπε ὁ Θεός στόν Ἰωνᾶ, «νά ἀναγγεῖλεις στους Νινευίτες ὅτι θά τούς καταστρέψω, γιατί ἡ ζωή τους εἶναι πολύ ἁμαρτωλή».

Ὁ Ἰωνᾶς ὅμως δέν θέλησε νά κάνει ὅ,τι τόν πρόσταξε ὁ Θεός.

Δέν ἤθελε νά πάει νά κηρύξει ἀνάμεσα σέ εἰδωλολάτρες. Τί ἔκανε, λοιπόν; Μπήκε σέ ἓνα καράβι πού θά τόν ἔβγαζε σέ μιὰ ἄλλη πόλη, στήν ἀντίθετη κατεύθυνση ἀπό τή Νινευή. Νόμιζε ὅτι ἔτσι θά ξέφυγε ἀπό τό βλέμμα καί τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. **Ἄλλά ὁ Θεός τά βλέπει καί τά γνωρίζει ὅλα.** Δέν ἦταν δυνατό νά τοῦ ξεφύγει ἡ ἀνυπακοή τοῦ Ἰωνᾶ.

Κατά τή διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ σηκώθηκε **μεγάλη τρικυμία**. Πελώρια κύματα κουνούσαν τόσο πολύ τό καράβι, ὥστε κινδύνευε νά διαλυθεῖ. Τρομαγμένοι οἱ ναῦτες ζητοῦσαν βοήθεια, προσεύχονταν ὁ καθένας στόν θεό του. Σκέφτηκαν, ἐπίσης, μήπως ἄν τό φορτίο τοῦ πλοίου γινόταν πιό ἐλαφρύ, τά πράγματα θά ἦταν καλύτερα. Ἔτσι ἄρχισαν νά πετοῦν διάφορα ἀντικείμενα στή θάλασσα.

Στό μεταξύ ὁ Ἰωνᾶς εἶχε κατεβεῖ στό ἀμπάρι τοῦ πλοίου καί κοιμόταν. Ὄταν τόν εἶδε ἓνας ναύτης νά κοιμᾶται σ' ἐκείνη τή δύσκολη ὥρα, τόν ξύπνησε καί τοῦ εἶπε: «Τί κάνεις ἐκεῖ; Ἀκόμη κοιμᾶσαι; Σήκω καί παρακάλεσε κι ἐσύ τόν Θεό σου νά μᾶς σώσει!».

Ἡ ὥρα περνοῦσε, ἀλλά ἡ τρικυμία δέν ἠσύχαζε. Πάνω στήν ἀγωνία τους οἱ ναῦτες ἔκαναν καί μιὰ ἄλλη σκέψη.

«Νά βάλουμε κλῆρο», εἶπαν, «γιά νά φανεῖ ποιός εἶναι ἡ αἰτία πού μᾶς βρῆκε αὐτό τό κακό!».

Ὁ κλῆρος ἔπεσε στόν Ἰωνᾶ. Αὐτός ἔφταιγε, λοιπόν, γιά τή μεγάλη τρικυμία πού δέν σταματοῦσε; Ὅλοι ἄρχισαν νά τόν ρωτοῦν:

- Τί δουλειά κάνεις;
- Ἀπό ποῦ ἔρχεσαι καί ποῦ πηγαίνεις;
- Ποιά εἶναι ἡ πατρίδα σου καί ποιός ὁ λαός σου;

Ὁ Ἰωνᾶς φανέρωσε ὅ,τι προσπαθοῦσε ὡς τότε νά κρύψει.

- Εἶμαι Ἑβραῖος, εἶπε. Λατρεύω τόν Θεό πού δημιούργησε τή στεριά καί τή θάλασσα. Προσπαθῶ ὅμως νά ξεφύγω ἀπό Αὐτόν. Μοῦ ἔδωσε ἐντολή νά πάω στή Νινευή, ἀλλά ἀνέβηκα σ' αὐτό τό καράβι πού ἔχει ἀντίθετο προορισμό.

- Γιατί τό ἔκανες αὐτό; Τί νά σέ κάνουμε τώρα γιά νά κοπάσει ἡ

φουρτούνα; ρώτησαν οι ναύτες κατατρομαγμένοι.

- Ρίξτε με στη θάλασσα! απάντησε ο Ίωνᾶς. Ἐγώ φταίω γιά τό κακό πού μᾶς βρῆκε.

Οἱ ναύτες ἔκαναν κι ἄλλες προσπάθειες γιά νά σωθοῦν, ἀλλά δέν κατάφεραν τίποτε. Ἔσφιζαν τότε τήν καρδιά τους καί **ἔριξαν τόν Ίωνᾶ στά κύματα. Ἀμέσως μ' ἕναν θαυμαστό τρόπο ἡ τρικυμία σταμάτησε.**

Ὁ Θεός πρόσταξε ἕνα μεγάλο κῆτος σάν τή φάλαινα νά καταπιεῖ τόν Ίωνᾶ. Στήν κοιλιά τῶ κήτους ἔμεινε **ζωντανός τρεῖς μέρες καί τρεῖς νύχτες.** Ἐκεῖ μέσα **μετάνιωσε ἀληθινά** γιά τό λάθος του καί προσευχήθηκε. Δοξολόγησε τόν Κύριο γιά τό σοφό σχέδιό Του. Τόν εὐχαρίστησε πού ἀκόμη τόν κρατοῦσε ζωντανό. Καί **ἦταν ἀποφασισμένος νά μὴν παρακούσει ποτέ πιά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.**

Ἦτο ἀπό τρία μερόνυχτα τό μεγάλο κῆτος ἔβγαλε τόν Ίωνᾶ στή στεριά. Ἐκεῖνος **κατευθύνθηκε πρὸς τή Νινευή,** ὅπως τοῦ εἶχε παραγγεῖλει ὁ Θεός. Ὅλη τήν ἡμέρα περπατοῦσε στους δρόμους τῆς πόλης καί προειδοποιοῦσε τούς κατοίκους: **«Τρεῖς μέρες ἀκόμη καί ἡ Νινευή θά καταστραφεῖ. Μετανοῆστε, ἀλλάξτε ζωή!».**

Πίστεψαν οἱ ἁμαρτωλοὶ Νινευίτες στό κήρυγμα τοῦ Ίωνᾶ; **Ναί, ἄν καί εἰδωλολάτρες, πίστεψαν καί μετανόησαν!** Ἔβγαλαν τά φατναχτερά, πολυτελῆ ροῦχα τους καί φόρεσαν πένθιμα. Σταμάτησαν τίς ἀδικίες καί ἀποφάσισαν νά κάνουν προσευχή καί νηστεία. Ὁ βασιλιάς μάλιστα ἔδωσε ἐντολή ὄχι μόνο οἱ ἄνθρωποι ἀλλά καί τά ζῶα νά νηστέψουν καί νά μὴν πιοῦν οὔτε νερό!

«Ἴσως ὁ Θεός ἀλλάξει γνώμη καί μᾶς σώσει», ἔλεγαν μεταξὺ τους οἱ Νινευίτες.

Πραγματικά ὁ Θεός, πού εἶδε πόσο ἀλλάξε ἡ ζωή τους, **ἀλλάξε κι ὁ ἴδιος τό σχέδιό Του.** Δέν τούς κατέστρεψε.

Ἔτσι καί ὁ προφήτης Ίωνᾶς διαπίστωσε πόσο πολύ ἀγαπᾶ ὁ Θεός ὅλους τούς ἀνθρώπους καί θέλει τή σωτηρία τους.

Μετανοούμε για τὰ λάθη μας

Πῶς ὁ Θεός, παιδιά, ἄλλαξε γνώμη καὶ δέν κατέστρεψε τοὺς Νινευίτες; Τί ἦταν ἐκεῖνο πού Τόν ἔκανε νά σώσει αὐτόν τόν ἁμαρτωλό λαό; ... **Ἦ μετάνοιά τους!** Κατάλαβαν, παραδέχτηκαν τίς ἁμαρτίες τους καί μετάνιωσαν γι' αὐτές. Ἄλλαξαν ζωή, ἔκοψαν τίς κακές τους συνήθειες. Κι ὁ πανάγαθος Θεός συγκινήθηκε ἀπό τήν εἰλικρινῆ μετάνοιά τους.

Ὅλοι μας ἔχουμε ἁμαρτίες, κακίες καί πάθη. Κι ἂν οἱ Νινευίτες, πού ἦταν εἰδωλολάτρες, μετανόησαν, πόσο ὁμορφο εἶναι κι ἐμεῖς, τὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ, **νά παραδεχόμαστε τὰ λάθη μας καί νά μετανιώνουμε γι' αὐτά!** Ἐξάλλου ὁ Θεός, πού τὰ βλέπει ὅλα, **γνωρίζει τὰ λάθη μας** καί περιμένει νά τὰ διορθώσουμε.

Ἐμεῖς δυστυχῶς ἀρκετές φορές, ἀντί νά μετανιώσουμε, **δικαιολογούμαστε.** «Δέν φταίω ἐγώ», λέμε, «ἡ συμμαθήτριά μου ἄρχισε πρώτη τή φασαρία» ἢ «ὁ ἀδερφός μου φταίει, πού κάνει ἀδικίες». Τί ὥραῖα πού θά ἦταν ἂν, ἀντί νά δικαιολογούμαστε καί νά ρίχνουμε τό βάρος στούς ἄλλους, **μετανιώνουμε ἀληθινά, ζητώντας εἰλικρινά συγγνώμη ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τοὺς ἀνθρώπους!**

[Υπάρχει κι ἓνα Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ **Ἐξομολόγηση**, ὅπου μπροστά στόν ἱερέα, πού εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ, ὁμολογοῦμε μέ εἰλικρίνεια τὰ λάθη μας καί ὁ Θεός τὰ σβήνει ὅλα ἀπό τήν ψυχή μας! Πόσο καθαρῆ γίνεται τότε! Πιό ἀστραφετή κι ἀπό τόν ἥλιο!

Τά μεγαλύτερα παιδιά, μπορεῖτε νά ἀρχίσετε νά ἐξομολογεῖστε. Καί καθὼς πλησιάζει τό Πάσχα, νά προετοιμασεῖτε ἔτσι, ὥστε νά τό γιορτάσετε μέ καθαρῆ καρδιά, χωρίς κακίες καί ἁμαρτίες, πού λερώνουν καί βαραίνουν τήν ψυχή.]

Τό ἄγρυπνο βλέμμα τοῦ Θεοῦ
παντοῦ μέ παρακολουθεῖ.
Γι' αὐτό καί γιά τά λάθη μου
ἄς ἔχω μετάνοια ἀληθινή!

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα τοῦ προφήτη Ἰωνᾶ.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Λαβύρινθος.
5. Ἀκροστιχίδα.